

عنوان مقاله:

بررسی میزان فلورید در منابع آب آشامیدنی شهرستانها ی استان سیستان و بلوچستان در سالهای 1384، 1383 و 1385

محل انتشار:

یازدهمین همایش ملی بهداشت محیط ایران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

محمد امیر نوری - کارشناس بهداشت محیط مرکز بهداشت استان سیستان و بلوچستان

ادریس بذرافشان - استادیار عضو هیئت علمی گروه مهندسی بهداشت محیط دانشکده بهداشت و عضو م

علیرضا حسینی - کارشناس بهداشت محیط مرکز بهداشت استان سیستان و بلوچستان

احمد علی میر پور - کارشناس بهداشت محیط مرکز بهداشت استان سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

فلوئور نهمین عنصر جدول تناوبی عناصر و به میزان 0/3 گرم در کیلو گرم از وزن زمین را تشکیل می دهد. فلوئور از عناصر اساسی ومورد نیاز بدن انسان بوده و میزان مطلوب آن در سلامت دندانها نقش اساسی دارد. کمبود جذب فلوئور در انسان باعث پوسیدگی دندانها وزیادی آن باعث زرد ولکه دارشدن دندانها و بیماری فلوئوروزیس می شود. حد مطلوب فلوئور در آب شرب تابع دمای محیط است و غلظت آن بین 0/5-1/5 میلی گرم در لیتر متغیر است. این تحقیق که یک تحقیق توصیفی مقطعی می باشد با هدف بررسی میزان فلوئور آب شهر ها ی استان سیستان و بلوچستان انجام شد. در طی 3 سال تعداد 263 نمونه آب از منابع آبی شهرهای استان تهیه و آزمون فلوئوربر روی آنها انجام شد و نتایج بدست آمده حاکی از عدم کمبود فلوئور در آب شهرستانهای خاش، سراوان، سوران، بمپور، زابلی و کنارک و زاهدان (به استثنای آبهای تصفیه شده توسط دستگاههای اسمز معکوس) می باشد. بر این اساس شهرهای جنوبی استان از قبیل ایرانشهر، نیکشهر، چابهار، قصر قند، پیشین وسرباز دارای میزان فلوئور کمتر از محدوده استاندارد می باشند که می بایست از سایر منابع از قبیل فلوئورزنی آب آشامیدنی، استفاده از دهان شویه سدیم فلورید و مواد غذایی حاوی فلوئور کمبود آن مرتفع شود.

کلمات کلیدی:

فلوئور، منابع آب شرب شهرها، پوسیدگی دندان، استان سیستان و بلوچستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/144574>

